



Internationale Faculteit

voor curientieve filosofie en curientieve psychologie

Een andere wijze van kijken en denken

LevensFilosofie

Vandaag

WAAROM DIT TIJDSCHRIFT?

Hoewel de Internationale Faculteit ooit begonnen is als een filosofische faculteit heeft zij zich langzaam maar zeker ontwikkeld tot een studie- en werkgemeenschap waarin gewerkt en gedacht wordt vanuit de curiëntieve gedachte.

Een tijdschrift waarin we de vragen van "NU" op een actuele wijze benaderd worden. De vragen gaan zowel over *zingeving, maatschappelijke vraagstukken, transitie* en andere problemen. Vragen die het leven RAKEN

Het tijdschrift is NIET gebonden aan bepaalde groepen of groeperingen, maar gaat uit van de ALMENSELIJKHEIDSGEDACHTE.

Een uitgangspunt waar plaats is voor iedereen. Of anders gezegd: een gedachte waar plaats is voor iedereen en die en waar de menselijke maat als "maatgevend" wordt gezien.

De inhoud van het tijdschrift – waar overigens een ieder die denkt een waardevolle bijdrage aan te kunnen leveren – wordt gevoed vanuit het *werkveld zelf, vanuit wetenschappelijke belangstelling en/of een maatschappelijk probleem dat zich aanbiedt*.

Voor suggesties, aanvullingen en ideeën staan we open.

Geachte lezers.

deze uitgave zal leiden tot de nodige reacties.



Bij deze ontvangt u de uitgave voor de maand juni 2021.

Allereerst wil ik u heel hartelijk danken voor de waardevolle opmerkingen die u gegeven heeft op de vraag of u zo vriendelijk zou willen zijn om op de vraag "wederzijdse verantwoordelijkheid" te willen reageren. Bedankt daarvoor. Ook kwamen er een aantal

fundamentele en originele antwoorden op de andere artikelen. Ook hiervoor mijn hartelijke dank.



WAAROM SNAKKEN WE ZO NAAR AANRAKING?

Bijdrage van Marijke Sluiter.



*Pas als je het niet meer hebt mis je het. Zo iets vanzelfsprekends als een arm om je heen, een stevige knuffel of een handdruk wordt vanzelf bijzonder als je het maanden zonder moet doen. **We snakken naar fysiek contact.***

Dat komt omdat we elkaars fysieke nabijheid nodig hebben voor onze veiligheid en daartoe gebruiken we onze zintuigen om contact te maken. Daarin speelt de huid een belangrijke rol.

Toen de kinderen elkaar naar maanden weer zagen zag je dat ze dit dikwijls spontaan in een fysieke actie uiten: met een dikke knuffel of stoer met een stomp of een wilde stoeipartij. Ook volwassenen vertonen dit gedrag. Na een lange tijd elkaar weer zien kun je haast niet anders dan elkaar omhelzen. Grappig is dat daar bij heftige emoties een licht schommelen aan te pas komt, alsof we elkaar als een baby wiegen. **Nu we elkaar zo lang**

al niet kunnen aanraken voelt dat als een pijnlijk gemis. Datzelfde gems zie je dikwijls bij mensen die alleen zijn komen te staan.

In oude volksspelletjes zie je dan ook veel aanraakspel. Denk aan handenklapspelletjes, tikkertje, allerlei kringspelen. Ook een spelletje als “de boom wordt hoe langer hoe dikker” zien we dat kinderen steeds dichterbij elkaar gaan staan. Ook vrij spelende kinderen raken elkaar veel aan. Voor opgroeiende kinderen is aanraakspel niet alleen nuttig om aan voldoende aanraking te komen, maar ook een manier om de grenzen van zichzelf en de ander te ontdekken

Lichaamsbesef speelt ook een rol bij het verwerven van nieuwe informatie. Ervaringen worden via het lichaam opgenomen en krijgen zo een plek in onze “mind”: ons stelsel van ervaringen, gevoelens en gedachten. Zintuiglijke deprivatie leidt tot het minder goed opbouwen van dit stelsel en daardoor tot het afnemen van het leervermogen en minder empathie met anderen

Nu schools leren steeds jonger wordt aangeboden dreigt een tekort aan tactiele stimulatie met als gevolg verminderde gevoeligheid voor de behoefte van het eigen lichaam en minder empathie voor anderen. **Aanraakspel is noodzakelijk voor het ontwikkelen**

van een heldere “mind” en een wakker lichaamsbewustzijn.

////////////////////////////////////

Geachte lezers.

Het is nu enige tijd geleden dat we de laatste “levensfilosofievandaag” u hebben toegezonden. Toch zijn we wel bezig geweest. Daarom geven we u in deze uitgave een aantal artikelen die we elders geplaatst hebben en waarvan we veronderstellen –gezien de vele reacties die we daarop mochten ontvangen- dat zij ook uw belangstelling kunnen hebben.

=====.

////////////////////////////////////

**EEN GOED GESPREK LEIDT TOT
LUISTEREN.**

Bijdrage: Greet Snel.

////////////////////////////////////

Er worden veel woorden gesproken. Soms uit pure belangstelling of uit het gevoel van “moeten”. Hoe dan ook: een gesprek is altijd belangrijk.

Graag wil ik het met u hebben over “het helpende gesprek”. Een gesprek dat zowel de spreker als de

luisteraar uitnodigt oprecht naar die ander te luisteren.

In het “helpende gesprek” gaat het erom tot een “menselijke ontmoeting” te komen.

In deze ontmoeting gaat het erom de ander “ruimte” te geven om zo zichzelf te mogen zijn. Het “gevoel” te hebben en te geven “zich-te-mogen-uiten” en dat er “geluisterd” wordt. Het luisteren is een fundamentele houding om tot een direct contact te komen.

“Uitspreken” is daarbij het gevoelsmatig uitspreken van dat wat pijn doet en verdrietig maakt. Maar ook het vreugdevolle uitspreken kan opluchten.

Dat geldt zeker in een artsenpraktijk waar de BASISZORG wordt verleend. “Luisteren” naar de zorg die de patiënt heeft maakt dat er een gevoel van “serieus-zijn” wordt ervaren.

Een gevoel van PRESENTIE, - dat wil zeggen- een gelijkwaardige luisterhouding tussen beide. Het is dit gevoel van “PRESENT” zijn dat maakt dat een stuk van de onrust kan worden weggenomen in dat gesprek.

Daar waar de computer dit gesprek “overneemt” kan dit moeilijk dit vertrouwen doen ontstaan.

Een wederzijds gesprek tussen hoorder en spreker helpt het probleem te begrijpen en zelf door levensverandering er iets aan te doen en zo samen –arts en patiënt – tot goede afspraken te komen die de gezondheid ten goede komt.

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////.

**Titel: PARTICIPATIE
VERONDERSTELT WEDERZIJD
VERTROUWEN.**

Bijlage van Greet Snel.

////////////////////////////////////.

Participatie is een begrip dat zijn “glorie” allang heeft verloren. Jammer!!

Het begrip veronderstelt dat “allen gelijke mogelijkheden hebben en krijgen” om aan het maatschappelijk leven mee te kunnen doen.

De tafelgesprekken waren daartoe een belangrijk element. Zo was het mogelijk dat ieder individu aan de maatschappelijk “georiënteerde” gespreksvoerd(st)er haar/zijn vragen kon stellen zodat een

gemotiveerde aanvraag om voorzieningen kon worden voorgesteld en gedaan.

Hoe anders is dat geworden! Oh ja: af en toe, maar dat lag dan vaak aan de sociaal ingestelde houding van de medewerker.

Maar sinds de invoering van de wet Maatschappelijke Ondersteuning in 2015 is de maatschappij sterk veranderd op allerlei gebied. De burger is steeds mondiger geworden en laat zich niet meer zonder meer de les lezen.

De mens – en zeker ook de hulpvragende burger – wil contact met de verantwoordelijke persoon die gaat over de problematiek waarmee hij/zij komt. En wenst niet afgescheept te worden zonder een gemotiveerd antwoord. Zeker niet met een telefoontje van “zoveel wachtenden zijn nog voor u” of een telefoniste die zegt: “helaas. Ik kan u niet helpen”, of “probeert u het eens een andere keer”. Anders gezegd: mondigheid stelt alleen iets voor als we de verantwoordelijke kunnen bereiken die gaat over de problematiek zoals gesteld!.

De reden dat de “participatie maatschappij” wel moest verloren

gaan was nu juist deze “gespreide verantwoordelijkheid”. In een complexe samenleving – die de onze is geworden – hebben we al geaccepteerd dat deze “nietszeggende verantwoordelijkheid”

van het afschuiven van verantwoordelijkheid zijn gaan identificeren MET verantwoord en effectief verdelen van de macht die hoort bij een gecompliceerde maatschappij.

In een participatie maatschappij – waarin de mens centraal behoort te staan geldt dat vertrouwen alleen kan blijven bestaan en kan “wortel schieten” als alle partijen dezelfde doelen hebben en nastreven en transparant zijn over de behaalde resultaten.

In zulk een maatschappij horen “mondige burgers” gehoord en gerespecteerd te worden.

**ALLEEN ZO ONTSTAAT WEDERZIJD
VERTROUWEN.**

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////.

De volgende uitgave mag u in augustus verwachten.

